

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto . . . . . K 12—
pol leta . . . . . „ 6—
četrt leta . . . . . „ 3—
na mesec . . . . . „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto . . . . . K 18—
pol leta . . . . . „ 9—
četrt leta . . . . . „ 4-50
na mesec . . . . . „ 1-60
Za inozemstvo celo leto . . . . . „ 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5. (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Nemški nacionalci združili protičeške demonstracije s protidinastičnimi.

Dunaj, 17. avgusta. V nedeljo opoldne, ko je dunajska policija razganjala protičeške nemškonacionalne demonstrante iz Maria-Hilferstrasse, so srečali nemški nacionalci dve dekleti, ki ste nesli cesarjev kip in govorili med seboj češko. Nemški nacionalci so se vrgli na nje, jima odvzeli kip in ga razbili. Dunajski nemški nacionalci so torej svoje protičeške demonstracije združili s patrijotičnim delovanjem.

Diner na čast turškemu velikemu vezirju.

Marijine vari, 17. avgusta. Zunanji minister grof Aehrenthal je dal večeraj na čast turškemu velikemu vezirju Hakki - paši diner, katerega so se udeležili razni avstrijski in ogrski diplomatični ter politični krogi.

Položaj na Hrvaškem. Konference bana dr. Tomašića z voditelji posameznih strank.

Budimpešta, 17. avgusta. Ogrska korespondenca javlja iz Zagreba, da je imel na praznik popoldne ban dr. Tomašić konferenco z dr. Neumanom, dr. Pintarovićem in dr. Ante Bauerjem. Konferenca je trajala nad dve uri. Predmet konference je bilo posvetovanje in določitev programa nove hrvaške vladne stranke. Večeraj je ban dr. Tomašić nadaljeval posvetovanje in med drugim konferiral tudi s poslancem Babić - Gjalškim. Uradno se zatrjuje, da imajo te konference bana dr. Tomašića s posameznimi poslanci najboljši uspeh in da je mnogo upanja, da se razmere na Hrvaškem razbistrijo mirnim potom.

Zopetno kreiranje portfeljev hrvaškega ministra in ministra a latere na Ogrskem.

Budimpešta, 17. avgusta. V političnih krogih in v tukajšnjem časopisu se odločno zatrjuje, da bodeta mesti hrvaškega ministra in ministra a latere zopet zasedeni.

Sporazumljenje med Špansko in Vatikanom.

Pariz, 17. avgusta. Iz Madrida prihaja vest, da se bo med Špansko in Vatikanom doseglo sporazumljenje. Tozadavna pogajanja so se namreč že pričela. Papeški nuncij in ministrski predsednik Canalejas sta imela konference, katerih uspeh je ta, da se sme upati, da pride med Špansko in Vatikanom glede prepornih vprašanj do kompromisa.

Dar »Slovanskega kluba« črnogorskemu knezu Nikiti k njegovemu jubileju.

Praga, 17. avgusta. Dr. Vladimír Černý, predsednik »Slovanskega kluba«, se poda povodom jubilejskih slavnosti črnogorskega kneza Nikite na Cetinje in izroči v imenu »Slovanskega kluba« kot jubilejni dar kneza statueto, ki predstavlja češkega taborskega voditelja Žižka.

Nov korni poveljnik.

Praga, 17. avgusta. »Prager Tagblatt« poroča, da bo v jeseni imenovan generalni kavalerijski inšpektor Brudermann za kornega poveljnika. Na njegovo mesto pride po dosedanjih zatrdilih nadvojvoda Franc Salvator.

Konflikt med Bolgarsko in Turčijo radi makedonskega vprašanja.

London, 17. avgusta. Zastopniki angleške, francoske in ruske vlade so v Sofiji opozorili bolgarsko vlado, da jej ni treba računati na pomoč omenjenih treh velesil v zadevi postopanja turških oblasti pri razoroževanju v Makedoniji in z Makedonci sploh. Obenem so nasvetovali bolgarski vladi, naj Bolgarska v tej zadevi stopi v direktna pogajanja s turško portu.

Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem.

Petrograd, 17. avgusta. Po dosedanjim dispozicijam prideta ruski car in carica dne 25. t. m. v nemški Friedberg. Tam obišče ruskega carja nemški cesar Viljem II., vendar dosedaj še ni natančno določen čas sestanka.

Srbsko protestno zborovanje radi umora vojvode Sokolovića.

Belgrad, 17. avgusta. Večeraj se je vršilo na Gledališkem trgu od »Narodne obrane« sklicano zborovanje v zadevi radi umora srbskega vojvode v Makedoniji Sokolovića, kateri je bil umorjen v Prilepu. Zborovanje je bilo ob enem velik protest proti postopanju turške vlade proti Srbom v Makedoniji in Stari Srbiji. Raz spomenik kneza Mihajlovića vihira črna zastava. Na zborovanju, katerega se je udeležilo tisočglava množica, je govoril poslanec Rafajlović. Po končanem protestnem zborovanju se je ljudstvo resno, toda mirno razšlo.

Čehi na Nižje Avstrijskem.

Postorna, 17. avgusta. V ponedeljek popoldne so sklicali Nemci shod občinskih volilcev, da agitirajo na njem za njih kandidate. Policija je vsled tega odredila najobsežnejše varnostne odredbe. Toda Čehi so ta shod popolnoma prezirali in to tem bolj, ker je bil shod naravnost malenkostno obiskan.

Nemški listi o celjskem sokolskem zletu.

Celje, 17. avgusta. Graški in nekateri dunajski listi so prinesli enako se glaseča poročila znanih časnikarskih reptilov celjske magistratne klike, ki so popolnoma neresnična. Posebno ogorčenje vzbuja tu obrekovanje, da bi sokoli pomazali vrata pri Studentenheimu v okolici. To že iz tega vzroka ni mogoče, ker je stala tam močna orožniška patrulja in je stražila prehod iz Gaberja v mesto. Pač pa so se morali nekateri neodgovorni mestni postopači skazati z nekaterimi manjšimi napadi, ki pa niso imeli nikjer resnejših posledic. Nekega Ljubljancana so hoteli na magi-

stratu prepričati, da je C. M. D. znak — srbski! Aretirali so ga namreč zaradi tega znaka in trikrat zaskočili! Insultirana je bila tudi neka dama in nek udeleženec slavnosti na Graški ulici. Neki Nemci so metali tudi nižje kolodvora pri Nemški hiši kamenje v vlak. Drugače se razum obligatnega tuljenja in tuintam kakih žvižgov ni ničesar hujšega pripetilo. Poročila nemških listov glede udeležbe in telovadbe pa niti ne bomo zavračali.

Volitve v celjski okoliški občini.

Celje, 17. avgusta. Ambrožiču je zopet zmanjkalo enega kandidata: pos. J. Flis v Zg. Hudinji se je javno odpovedal dvomljivim častim nemškutarskega kandidata. To je že osmi! — Večeraj se je vršil dobro obiskan shod slov. obč. volilcev v Zg. Hudinji pri Lovraču. Govorili se dr. Koderman, Pfeifer, Prekoršek in dr.

Neumestna vožnja z avtomobilom.

Gradec, 17. avgusta. Šofer Kech je izvršil pretečeno noč vratolomno vožnjo po mestu. S svojim avtomobilom je pri luči ene sveče in s štirimi sopotniki vozil v najhitrejšem tempu po graških ulicah. V Griesgasse je trčil ob izvoščeka. Oba voza sta razbita. Vsi v izvoščekovem vozu se nahajajoči ljudje so težko ranjeni.

Nove preiskave proti ruskim intendantnim uradnikom.

Petrograd, 17. avgusta. Vsled odredbe senatorja Garina se je uvedla skoraj proti vsem uradnikom moskovske vojne intendanture preiskava radi uradnega poneverjenja.

Polom v češkem združništvu.

Praga, 17. avgusta. »Právo Lidu« javlja, da so se odkrile pri trgovinski zadrugi za živila v Žižkovu velike nerednosti in da je bil tajnik zadruga Walter vsled tega že aretiran.

Pozna aretacija.

Praga, 17. avgusta. Uradnika neke tukajšnje trgovine z imenom Swoboda, je tukajšnja policija aretirala, ker je na sumu, da je umoril pred meseci pri Buchbergu neko žensko, ki je bila ob enem noseča in glede katere so uvedli najobsežnejše poizvedbe, a dosedaj niso mogli dognati, kdo da je.

Aretirani anarhisti na Reki.

Reka, 17. avgusta. Italijanska policija je zaprosila reško, da naj aretirata dva anarhista, ki prideta iz Italije in ki bodeta zlasti kompromitirana z listinami, katere imata od v Rimu živečega ruskega anarhista Romanova. Reška policija je aretirala res dva sumljiva moža, glede katerih se je izkazalo, da je eden od njih bivši srbski častnik Rado Mihajlović, drugi pa srbski dijak, po imenu Petrić. Aretovana so na parniku »Gödöllő« odpeljali v Dalmacijo, kjer se bo nadaljevala proti njima preiskava. (Glej dopis z Reke! Opomba uredništva.)

Klerikalci in slovanstvo.

Kakor smo že zabeležili, so se klerikalci absentirali od vseh slovanskih prireditev, katerih pozorišče je bila te dni Ljubljana.

Pogrešalo se jih seveda ni nikjer, a na Slovane, ki dosedaj niso imeli prilike spoznati slovanskih klerikalcev, je napravilo to absentiranje kaj neugoden vtisk.

Tako narodno - gospodarski, kakor gasilski shod se je otvoril, ne da bi najvišja avtonomna deželna oblast — to je deželni odbor — smatrala za potrebno, da bi v imenu kranjske dežele pozdravila ti dve velevažni slovanski prireditvi.

Ko je župan Ivan Hribar v imenu mesta Ljubljane v vznesenih besedah pozdravil narodno - gospodarski kongres in izzval s svojim govorom frenetično odobravanje, so se med aplavzom slišali tudi klici: »A kje je zastopnik kranjske dežele?«

Navzoči Slovenci so molčali in ta molk je pričal, da jih je v dno duše sram, da so na krmilu ljudje, ki ne razumejo niti toliko takta, da bi gostom, ki so zgolj iz ljubavi do slovanske in skupne slovanske stvari prihiteli v našo prestolico in v deželo kranjsko, želeli dobrodoščilo.

O tej stvari se je nato v privatnem krogu med udeleženci obeh kongresov mnogo razpravljalo, a vsi so naglašali, da jih ignoriranje s strani deželne vlade ni čisto nič presenetilo, ker se od nemških birokratov pač ne da pričakovati, da bi gojili simpatije do prireditev, katerih značaj je pristno slovanski, — da pa jih je preziranje s strani deželne avtonomne oblasti, ki je vendar v slovanskih rokah, naravnost bolelo.

In ko so slovanski gostje povpraševali za motive takega postopanja deželne oblasti, niso Slovenci ničesar drugega odgovorili, kakor te-le tri besede: »So pač klerikalci.« Gostje so nato zmajevali z glavami in vzklkali: »Ali vaši klerikalci sploh niso več Slovani?« In na te vzklrike začudenja se ni dalo drugega odgovoriti, kakor to: »Sodite jih sami po njihovih delih.«

Pisec teh vrst je imel priliko, se razgovarjati z nekim odličnim slovanskim politikom, ki je vse preje, kakor naprednjak. Povsem naravno je, da se je vnel razgovor tudi o stališču slovanskih klerikalcev nasproti slovanskemu narodno - gospodarskemu kongresu in nasproti slovanskemu vprašanju vobče.

Pisec teh vrst je naglašal, da se je že opetovano pokazalo, da nečjeje slovanski klerikalci sodelovati pri nobeni prireditvi, ki bi bila kakorkoli pobarvana slovansko, da je torej treba z gotovostjo sklepati, da klerikalci načelno perhorecirajo vse, kar bi bilo v kakršnikoli zvezi s slovansko idejo. Končno pa je še pripomnil, da dela nanj vsa klerikalna politika

Klerikalci in slovanstvo. — Senzacionalna aretacija na Reki. — Tepen Ljubljancan in aretiran. — Bolgar za družbo sv. Cirila in Metoda.

vtisk, da se jo dirigira od zgoraj in od zunaj.

Nato se je dotični veleugledni slovanski politik globoko zamislil in po daljšem preudarku izpregovoril — naglašaje vsak zlog — te-le besede: »Da, skoraj bi vam pritrdil, zakaj, vaši klerikaleci so res prava zagonetka. Na Dunaju nastopajo kot najbolj navdušeni Slovani, kot slovanski radikalci, doma pa delajo protislovansko politiko, takšno, kakršno želi imeti vlada...«

Dejstvo je, da so naši klerikaleci na Dunaju znali z dvomnim svojim postopanjem še ohraniti nimbus dobrih Slovanov, kar jim je bilo opetovano na korist. Če bi bil na primer dr. Kramar pred leti bolje poznal slovanstvo dr. Šusteršiča in njegove stranke, bi si bil pač temeljito premislil, predno bi jim bil pomagal, da bi z volilno reformo splavali na Kranjskem na površje »Slovani« najdvojnijejše vrste.

Zato je za nas zelo dobro, ako so ostali Slovani jeli prav spoznavati naše klerikalce, a največ je vredno to, da so klerikaleci jeli, kakor kažejo zadnje prireditve v Ljubljani, sami skrbeti za to, da jih slovanska javnost spozna v pravi luči. Izvrstno, se vsaj nam ni treba truditi, da bi odprli oči slovanskim bratom o »slovanstvu« slovanskih klerikalcev.

Prav tako!

Včerajšnji »Slovenec« nima niti besedice o slovanskem narodnogospodarskem shodu v Ljubljani, ki se je vršil preteklo nedeljo in ponedeljek. In vendar je ta kongres morda zgodovinske važnosti za nadaljni razvoj slovanskih narodov v Avstriji! Tisti »Slovenec«, ki o vsaki najneznatnejši čukarski ali marinarski prireditvi priobčuje kilometrske članke, pa nima o velepomembnem narodnogospodarskem shodu niti besedice. In to naj bo »najbolje informovan list na slovanskem jugu«, kakor se je »Slovenec« že opetovano bahal! Morda pa je bil ta kongres slovanska liberalna prireditev? Da, če so dr. Lenoch in poslanci dr. Šileny, Švejk in don Ivanišević slovanski liberalci! Da, morda je celo maloruski duhovnik Nižanovskij postal slovanski liberalcelec v trenutku, ko je prestopil prag Ljubljane! Sicer pa kdo ve, če niso bili na narodnogospodarskem kongresu zbrani sami »velekozbrski iredentisti« in »veleizdajniki«! »Slovenec« ima izredno dober nos in je prav mogoče, da je tudi na tem kongresu izvohal in iztaknil kakšno nevarno »veleizdajniško«. Sumlji vo je njegovo molčanje, morda že v

kratkem preseneti strmeči svet o novi »veleizdajniški« aferi, ki bo to pot igrala na narodnogospodarskem shodu v Ljubljani.

Sensacijskalna aretacija na Reki.

Z Reke nam pišejo: V nedeljo sta došla semkaj Milivoj Predić, književnik in R. Mihajlovič, trgovec, oboje iz Beograda. Došla sta na Reko, da najmeta pri avstro-ogrski parobrodni družbi parobrod, ki ima konec tega meseca prepeljati »Belgradsko pevsko društvo«, ki gre na Cetinje koncertirat povodom jubilejskih slavnosti, z Reke v Kotor. Toda komaj sta izstopila iz vlaka, so jih obkolili policisti ter jih odpeljali v zapor. Tu so jih preiskali, ter jih jeli zasliševati o vseh mogočih stvareh. Mihajlovič se kmalu nato izpustili, dočim so Predića obdržali v zaporu do večerj. Vendar pa je še ostal pod policijskim nadzorstvom. Povsod ga spremlja detektiv, tudi ko je šel k ogrski - hrvaški družbi naročat parobrod. Da ga detektiv stražijo tudi ponoči, se samo ob sebi razume. Kaj je pravi povod te policijske paznosti, ne ve nihče prav za gotovo, ker neče policija dati prav nobenih pojasnil. Govori se, da policija zopet zasleduje »velesrbske zarotnike«, ter domneva, da hočejo ti »zarotniki« zopet spraviti Nastičeve »bombe« na Cetinje. Čudna je ta policija na Reki, zakaj se o stvari raje preje ne informira pri ljubljanskem »Slovenec«. Ta bi ji lahko dal najzanesljivejšo informacijo!

Tepen Ljubljančan in aretiran.

Ljubljančan A. H., ki biva na dopustu na Reki, je šel v ponedeljek zvečer v družbi Josipa Pančena iz Topuskega in Ferdinanda Zunda od Sv. Ivana-Zeline po Dantejevem trgu na Reki. Vsi trije so imeli narodne znake, kar pa ni bilo všeč redarju Waldersteinu, ki jih je ustavil ter pozval, naj znake takoj odstranijo. Ker je imenovana trojica dvomila, da obstoji na Reki naredba, ki bi zabranjevala nošenje narodnih znakov, so vprašali redarja, kako jim more znake prepovedati, ko vendar nimajo nobenega namena izzivati. Med tem, ko se je Ljubljančan razgovarjal z redarjem, se je zbrala okrog njih množica fakinaže, ki je takoj naskočila Ljubljančana in njegova dva tovariša ter jih jela s palicami tolči po glavi. Nastal je seveda velik hrup, ki je privabil na lice mesta še drugo fakinažo iz kavarne »Evrope«. Vsa ta množica se je navalila na Ljubljančana in njegova hrvaška tovariša, jih tepla na žive in mrtve ter jim končno odvzela narodne znake. Vse

to se je zgodilo v navzočnosti redarja Waldersteina. Šele ko je bila vsa stvar že končana, je Walderstein poklical drugega redarja na pomoč. Toda ti niso aretovali laške fakinaže, marveč napadence ter jih odvedli v zapor. Pravijo, da bodo aretovanci še sodnijsko kaznovani, menda za to, ker se niso mirno dali italijanski fakinaži — ubiti. O ta boginja justice, ki ima zavezane oči, kako dobro vidi v Avstriji in na Ogrskem!

»Slovenska« šola v Aleksandriji.

V Aleksandriji obstoja že nekaj let »slovenska« šola z laškim napisom: »Scuola Austro-Ungarica« in z nemškim učnim jezikom. Poročilo o konecletni veselici tega zavoda v časopisu: »Aegyptische Nachrichten« se čudi, da je nemščina učni jezik, dasi je na zavodu samo 10 odstotkov Nemcev. Slovenščine niti ne omenja poročilo, pač pa govori o francoščini, italijanščini i. t. d. Tako znajo voditi slovenske šolske sestre »slovensko« šolo v Aleksandriji. Ker je na zavodu osem nemških otrok, se mora poučevati tudi ostalih 72 otrok v tujem nemškem jeziku, ker drugače bi ne podpirala več država »slovenske« šole v Aleksandriji.

Čuki napadalci.

V Kojskem v Brdih so napadli Čuki Sokole. Ta napad so organizirali klerikalni možje. Pred sodnijo v Gorici so bili obtoženi prestopka napadajoči Čuki in braneči se Sokoli. 3 Čuki so bili obsojeni v večdnevni zapor, medtem ko je bilo popolnoma oproščenih osem Sokolov. Čukovska domišljavost že ne pozna nobene meje, fanatizujejo jih politikujoči duhovniki in razni predavatelji. V sodnih dvoranaš se pa menda bodo slednjčje vendarle naučili malo omike in dostojnosti napram pripadnikom druge stranke.

Celjski sokolski zlet.

Iz Celja nam poročajo: Na slavnost je došlo od vseh strani nebroj brzojavk. Tu navedemo le nekatere:

Ljubljana: Pozdravljeno mi vrlo sokolstvo! V Tvojih vrstah je mladostna sila in goreče rodoljubje, Ti si predstavatelj napredka in svobode. Razvijaj krepko svoja krila, »Sokol« slovanski, kajti Tvoj polet bode pregnal iz našega ozračja nočne tice. — Ivan Hribar.

Ljubljana: Na slovanskem narodno - gospodarskem kongresu zbrani zastopniki raznih slovanskih narodov: Rusi, Poljaki, Bolgari, Čehi, Hrvatje in Slovenci pošiljajo junáškem sokolstvu v Celje iskrene pozdrave. Naprej zastava slave! — Predsednik: dr. Lenoch.

Praga: K vaši slavnosti pošiljamo vam najiskrenejše pozdrave z željo, da bi vas zdatno ojačila v trdem boju. Čim hujši je ta boj, tem lepše bode plačilo vašega vztrajnega dela na čast in slavo našega, nam tako milega bratskega naroda slovenskega. — Za predsedstvo »Slovenske Sokolske zveze« dr. Seheiner, starosta, dr. Novotný, tajnik.

Razun tega so poslali brzojavne pozdrave zagrebški »Sokoli«, hrvaška sokolska zveza, podpredsednik hrvaškega sabora dr. Magdić, dr. Schreiner (za se), napredno politično in izobraževalno društvo za Vodmat, Pevec iz Mozirja, dr. Chloupek iz Ljutomera, srbska sokolska župa fruškogorska, hrv. sokolska župa Vitjezičeva, predsedstvo zveze bolgarskih junakov, »Sokol« v Krapini, »Sokol« v Kraljevi in dr.

Bolgar za »Družbo sv. Cirila in Metoda«.

Bolgarski delegat na narodnogospodarskem kongresu, g. Georgi Pejev, si je večerj popoldne ogledal ureditev »Družbe sv. Cirila in Metoda«. Dal si je natančno razložiti družbin namen in njeno delovanje. Cilji in delovanje »Družbe sv. Cirila in Metoda« ga je tako navdušilo, da je takoj položil na mizo 20 K in obljubil, da ostane stalni podpornik naše šolske družbe, kateri bo vsako leto pošiljal podporo potom »Slov. Naroda«. Ta plemeniti čin brata Bolgara beležimo z največjim zadoščenjem v izpodbudo spečim rojakom.

Sokolskega telovadnega odseka »Moste pri Ljubljani« ustanovni občni zbor

se vrši v sredo, dne 17. tm., ob 8. uri zvečer v restavraciji g. E. Predoviča na Selu s sledečim sporedom: 1.) Pozdrav predsednika; 2.) poročilo pripravljalnega odbora; 3.) sprejemanje članov; 4.) volitev odbora; 5. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi pripravljalni odbor. Na zdar!

Nesreča na Krki.

V ponedeljek, dne 15. avgusta sta se vozila v malem čolnu po Krki v Novem mestu Marija Kastelic iz Birnevasi in pa nek zidarski delavec, po rodu hrvaški Goričan. To med 5. in 6. uro popoldne. Ona je služila za natakario pri g. Kordi v Kandiji, on je zidar pri slovanski stavbinski tvrdki Stepančič in Špacapan iz Renč na Goriškem. Ravno sredi Krke, in sicer prav pred hišo župana gospoda J. Zurca v Kandiji, se je čolnici prevrnil. Ona je utonila, dasiravno je dospel dr. Defranceschi v čolnu iz

LISTEK.

Vestalkina ljubezen.

(Dalje.)

Mirne in čiste oči so ga uzrle. Njihova svetloba se je skrila za hip pod dolgimi trepalnicami. Stebri in tla so se zamajala... Zrl jo je ves čas in čutil, da se ji mora razodeti na kakršenkoli način. Ali kako ji naj pove? Kako ji naj odkrije udano spoštovanje in vso ljubezen?

Se enkrat se je ozrla vanj. Nekaj radostnega in silnega je objelo mladence. Približalo ga ji je to silno, da se je zdelo Valerijanu, kakor bi se potopile oči iz najbližje bližine v njene, kakor bi se roke svečenice dotaknile njegovih lic.

Pijan tajnih čuvstev in svetlobe se je vračal domov. Hitel je kakor bi se bal, da ga ne sreča kdo izmed njegovih znancev in prijateljev. Obdala sta ga življenje in hrup in zazdelo se mu je tesno sredi teh bučečih valov.

V hišo je došel sel iz Konstantinovega tabora. Več se ni skrivalo, da zapleše Konstantin krvavi ples z Maksencijem. Ta se je jel v naglici napravljati nanj. In tedaj se je pokazalo, da je udana Maksenciju le telesna straža in maloštevilna druga vojska. Gospodar Rima je ukazal pleniti po hišah bogatih Rimljanov. S tem ple-

nom je vzdrževal, bogato nagrajal svoje vojake in vabil nove bojvnike v svoj tabor. Z nasilnim svojim početjem je še bolj žalil meščane, mnogoštevilni kristjani mu že itak niso zaupali. Navzlic ediktu, s katerim jim je zagotovil svobodo, je Maksencij izvrševal dejanja, ki so pričala, da tudi kristjani nimajo ničesar pričakovati od Maksencija.

Zato so se zbirali kristjani in pagani v Konstantinovem tabornu. Papež Melhijad je poslal tjakaj mnogo duhovnikov, ki so dobili velik vpliv na samega Konstantina.

Stari sel, vdan še domačim bogovom in Rimljan prave korenine, se je malce razsrdil, ko je to pripovedoval. Sporočil je tudi Rimljanki, da so zdravi mož in oba brata Valerijanova. Najbrže pridejo kmalu domov, kamor tako hrepene. V kratkem se bodeta sprijela oba imperatorja v odločilni bitki.

Komaj je sel odšel s pismom, katerega je poslala Kornelija na svojega moža, že je došel močan oddelek pretorijancev. Poveljnik se je obnašal zelo dostojno in je naznanil Valerijanu, da ima povelje od Maksencija, povabiti mladega moža v imperatorjevo vojsko. Priti mora, da si ne nakoplje cesarjeve jeze. Sicer ima poveljnik ukaz, da zapleni vse premoženje, kakor se je zgodilo danes že mnogim imperatorjevim nasprotnikom. Ker je prosila tudi mati mladence, je le-ta šel, dasi s težkim srcem. Ko je stopil na ulico, je zapazil celo

trumo mladeničev, ki jih je doletela enaka usoda. Med njimi so bili ljudje iz najbogatejših in starodavnih rodovin. Mnogi so rešili sebe in imetje le na ta način, da so vstopili v Maksencijevo vojsko, dasi bi vzdignili meč najraje zoper trinoga.

Kmalu so došli v pretorijanski tabor. Bilo je tu silno živahno, kakor le tedaj, kadar so se legije pripravljale na bojni pohod. Imperator sam je bil tukaj. Njegovo lice je sijalo v vladarski milosti. Bilo je to lice dokaj prikupljivo, dasi je kazalo sledove preobilega uživanja.

Vsem se je zdelo, da hoče imperator popraviti v zadnjem času vse, kar je zagrešil nad kristjani in pagani. Njegova milost se je razlila zadnji dan nad celi Rim.

Valerijan je videl od blizu Maksencijev obraz. Nič skrbi ni bilo poznati na njem, izražal je samozavest in zaupanje v svojo moč in dobrohotnost.

Imperatorjevo povelje se je glasilo, zbrati se tretji dan v pretorijanskem tabornu na vežbanje. Novinci so prisegli vpričo vse rimske posadke in cesarja.

Valerijan ni spal skoro vso noč. Vse njegove misli so bile posvečene njej, ki ga je bila rešila. Njegovo edino hrepenenje je bilo, videti jo, slišati njen glas, ji povedati navzlic vsaki nevarnosti, kako jo obožuje. Hrepenenje je rastle z vsakim trenutkom. Bal se ni smrti same, a zdelo se mu je nekaj groznega, da bi ga

dohitela v boju smrt predno bi vestalki rekel »par besedi«. Sklenil je, da stori to in naj velja, kar hoče.

Jedva se je zdanilo, ko je vstal in odhitel v mesto. Zdelo se mu je čudno, da je že toliko ljudi na nogah. Množice so bile razburjene. Gotovo zopet kak izreden dogodek. Po forumu in drugod so hodili. Marsikdo jih je gledal s sovražnimi očmi.

Nehote se je spomnil Valerijan na Maksencija. Kmalu je izvedel, da je provzročitelj razburjenosti res cesar. Na njegovo povelje so napadli vojaki ponoči enega izmed najbolj bogatih Rimljanov in izropali celo njegovo hišo. Torej Maksencij niti sedaj ni mogel brzdati svoje lakomnosti! Premagoval se je le en dan! Ker je pri napadu izgubil splošno priljubljen Rimljan, ki se je zoperstavil cesarjevemu vojakom s sinovi in sužnji, življenje, je ogorčenost silno naraščala.

Valerijan je hitel s foruma proti Vestinem svetišču. Bil je prvi! Kakor v tisti strašni noči, tako se je skril tudi sedaj za velik kip, ki je stal v nekaki kapelici, vzdani v steno.

Težko in mučno je bilo čakanje. Pomislil je stoinstokrat, kaj ji poroče, kako ji pade k nogam...

»Bogovi, bodite usmiljeni! Tako je vzdihnil parkrat, dasi ni verjel vanje. »Samo to naj še dosežem, potem naj umrem!«

Ljudstvo je odšlo. Iz svojega skrivališča je videl Valerijan, kako je izginila tudi ona skozi znana

bolnice usmiljenih bratov prav hitro na prizorišče. Malo je manjkalo in utonil bi bil tudi zidar, ker se ga je ona držala za lase. Govori se, da sta bila že zaročena in da bi se imela v kratkem času poročiti. Povod nesreči je bil baje ta, da je večji čoln trčil ob manjšega, v katerem sta bila nesrečnega, v svo silo, ter ga prevrnil.

Nepreviden kolesar.

Predvčerajšnjem je vozil po Sv. Petra cesti precej hitro nek kolesar. Tu dohiti neko gospico ter zavoji naravnost vanjo tako, da jo je podrl na tla. Ne da bi se opravičil, in svest si svoje krivde, jo je urno pobrisal dalje.

Božjast je vrgla

včeraj popoldne nekega delavca v Gosposki ulici. Na lice mesta so prišli takoj z rešilnim vozom ter so delavca, ki je med tem časom zopet prišel k zavesti, odpeljali na njegov dom.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

»Za smejat je blo.« Delavec Geiger je zadnjič popijal v neki gostilni v Medvodah. Ko je bilo treba plačati, se je pa vnel prepir; Geiger je dal namreč gostilničarju novec, ko ga je gostilničar spravil, je Geiger dejal, da je bila krona, gostilničar pa, da je bila desetica. Pri prepiru je vrgel Geiger v delavca Bernata vrček in ga je lahko poškodoval. »No, kako je bila stvar?« je vprašal sodnik včeraj Geigerja. »Za smejat je blo. Dal sem krono, pa je gostilničar dejal, da je bila samo desetica. Potem me je s pivom pošprical. Jaz sem pa v Bernata vrgel vrček piva, češ, če sem jaz moker, pa bodi še ti.« Geigerja so potem babe nabile in ga vrgle na cesto. Sodnik je Geigerja obsodil na 24 ur zapora. Ker pa Geiger ni bil takoj s kaznijo zadovoljen in se je hotel pritožiti, mu je navzoči gostilničar Volčič prigovarjal: »Saj ni vredno, da bi se pritoževal. Tistih 24 ur pojdi sedet, pa bo gmah.« — »Saj res ni, da bi se pritoževal,« mu je nazadnje pritrdil Geiger.

Čedna vzgoja. France Križnar kuha hudo jezo na posestnika Franceta Kelbla v Mostah. Že večkrat mu je grozil, da bo »že nekaj naredil, da ga bo spravil na beraško palico«. Sredi julija je svoje otroke nagovarjal, naj privežejo kako cunjjo na palico, naj cunjjo polijejo s petrolejem in naj jo prižgo ter z njo zažgo Kelblovo hišo. Takrat ga otroci niso ubogali. Teden pozneje — 21. julija — se je vnel pod kozolcem Kelblu voz poln rži; pogorel je popolnoma

majhna vrata. Komaj se je vzdrževal, da ni planil za njo, jo vzel v naročje in bežal z njo.

Čez par trenutkov so se vrata zopet odprla. Pojavila se je ona. Stopala je počasi in tiho proti svetiščnim vratom. Glasno in silno mu je utripalo srce. Bil je kakor v brezumju in sam ni vedel, kdaj je padel pred njene noge.

Mirno so zrlle vestalkine oči mladenci.

»Zahvaljujem se ti, o svečenice Veste! Vrnila si mi življenje, ki je tvoje sedaj. Ljubim tebe in hočem vedeti in moram vedeti, ljubi li tudi tvoje srce mene! Reci, sicer umrem!«

Objel je njeni nogi, glava mu je klonila k tlom. Vestina svečenica je stala kakor kip sredi svetišča. Njene oči so bile polne usmiljenja in ljubezni.

»Povej, reci, preje ne vstanem,« je šepetal Valerijan. »Zapri vrata, nihče naju ne vidi!« Prosim te, reci samo, bodi usmiljena! Ali me ljubiš?«

Povzdignil je mladenci k njej oči, iz katerih so tekale solze.

»Pojdi,« je zašepetala in se dotaknila s prsti njegovih lic.

»Reci, prosim!« Sklonil je zopet glavo k tlom. Zdela se mu je, da čuti še vedno njeno roko in sliši presladki glas. Ko pa je hotel zreti v njene oči, ni bilo svečenice.

(Dalje prihodnjik.)

in Kelbel ima škodo 100 K. Zaigal je Križnarjev fant. — Kelbel sodi, da po naročilu svojega očeta. Okrajno sodišče je zadevo odstopilo deželnemu sodišču, ker se Križnarjev čin kvalificira kot hudodelstvo.

Razne stvari.

* **Smrt zrakoplovca.** Blizu New Yorka se je dvignil zrakoplovec Benjamin Prince. Prince se je nameraval spustiti z zrakoplova na zemljo s pomočjo naprave, podobne velikanskemu dežniku. Predno je mogel Prince »dežnik« razpeti, je izgubil ravnovesje ter je navpično z glavo priletel na močno vejo, na kateri se je popolnoma razbil.

* **Strupene gobe.** V Moruču na Poznanjskem je delavec Kowalski nabral v gozdu gob, katere je žena pripravila za večerjo. Še v isti noči so umrli vsi trije otroci, naslednji dan pa tudi starši.

* **Soha boga Neptuna.** Pri avstro-ogrskemu poslanstvu v Rimu kopljejo temelj za razširjenje poslaniške palače. Pri kopanju pa so našli popolnoma ohranjeno soho, predstavljajočo boga Neptuna, krasno starinsko delo. Soha je last avstrijskega poslanstva.

* **Milijonski slepar.** V New Yorku so zaprli nekega podjetnega človeka, z imenom Wintemute. Wintemute je s pomočjo ničvrednih papirjev ustanovil velikansko bančno podjetje, ki mu je v kratkem času prineslo šest milijonov kron dobička. Njegovo delovanje je bilo v prvi vrsti posvečeno damam na Angleškem, Nemškem in Francoskem, katere je osleparil za velikanske vsote.

* **Grozovit umor.** Na bregu gardskega jezera so našli grozno zdelano otroško truplo. Glava je bila popolnoma razbita, očesi iztisnjeni in jezik iztrgan iz ust. Izvedenci so dognali, da je bil otrok star dve leti, da je bil najprej zadušjen in potem vržen v jezero. Zaprli so neko natakario hotela »Torbole«, ki je mati nesrečnega otroka.

* **V strahu pred kolero.** Občinski svet v Černovicah je izdal obširne odredbe proti kolero. Zunaj mestnega ozemlja se je napravilo pet barak, ki so vse opremljene s posteljami; v vsaki baraki je sto postelj. Nadalje si je mestna občina preskrbela veliko množino razkuževalnih sredstev.

* **Radi bolezn.** V gozdu blizu Allanda pri Badnu je ustrelil 34letni hotelski tajnik Josip Matschek z Dunaja svojo ljubico, neko omoženo, toda ločeno Frančiško Rotmund. Matschek je nato pomeril revolver nase, ter si spustil dve krogli v glavo. Frančiška Rotmund je bila takoj mrtva, Matschek najbrže ne bo okreval. Pri njima so se dobila pisma, iz katerih sledi, da sta si izbrala prostovoljno smrt radi neozdravljive bolezni.

* **Obsojena kraljica.** Portugalsko kraljico Marijo Pijo je tožil nek pariški modni trgovec za 80.000 mark. Pri prvi in drugi instanci je bila tožba odbita. Sodniki so bili namreč mnenja, da lahko napravi član kraljeve rodbine dolg, kolikor jih hoče, ne da bi bil dolžan svoj dolg poravnati. Najvišji sodni dvor je bil pa mnenja, da ima to pravico samo kralj, zato je kraljico Marijo Pijo obsodil, da mora poravnati dolg, katerega je napravila na dragocenih oblekah.

* **Rotovž so podrli.** V Borkenu na Westfalskem so imeli starodaven rotovž, ki je imel precejšnjo umetniško vrednost. Rotovž je bil pa že pretesen in v zelo slabem stanju. Dobri meščani so zato sklenili staro poslopje podreti in sezidati novo, in že so tudi začeli z demoliranjem. Vlada pa je zaradi umetniške vrednosti starega rotovža demoliranje ustavila. To je pa meščane raztogotilo in po noči so skrivaj v poslopju podrli par stebrov. Rotovž se je nato sveda podrl.

* **Demanti za nohti.** V Birminghamu je prišel v neko trgovino z dragimi kamni elegantno oblečen tujec in je povedal, da bi rad za ne-

ko newyorško firmo kupil nebrušene demante. Neznancu so predložili več zavrtkov in gospod je brskal v njih z dolgimi svojimi prsti, na katerih je imel dolge nohte. Kupil pa ni ničesar, temveč je dejal, da pride pozneje. Ko je neznavec odšel, je trgovec demante stehal in opazil, da mu manjka za 3000 kron dragih kamenov. Neznavec, ki so ga kmalu zasledili, je brez obotavljanja vrnil, kar je ukradel in je dejal, da so mu prvi kamni zlezli sami za nohte; tu pa ga je obšla misel, da bi na ta način ukradel par demantov.

* **Ptičja bolnišnica.** V Petrogradu je pred nekaj dnevi umrl slikar Arhip Kninžij, prvi ruski impresionist. Pokojnik je bil velik prijatelj živali in posebno ptičev. Za ptiče je uredil poleg svoje delavnice kar celo bolnišnico. Vsak dan je po parkrat obiskal v spremstvu svoje žene »bolnike«, da jih je nakrmil in zdravil. V zdravljenju svojih malih »pacientov« je bil strokovnjak, kakor nikdo. Včasih je bilo v njegovi »bolnišnici« po 300 do 400 bolnih ptičev. Velikokrat se je zgodilo, da so izpuščeni ptiči pripeljali k možu svoje bolne tovariše. — O Kninžiju se tudi pripoveduje, da je nekoč popravljal metulju zlomljeno krilo, s tem, da ga je podlepil z lasom; metulj je potem spet veselo letal.

* **Izvrstna madžarska policija.** »Pesti Naplo« poroča iz kopalnice Bardjevoja: Tu, kjer so se že pred tremi leti tako zelo gojile hazardne igre, da je notranji minister ukazal igralnice zapreti, se zdaj spet igra. Pred par dnevi je izgubil tu znan peštanski trgovec vse svoje premoženje. Pred svojim odhodom je prosil ravnateljstvo igralnice, naj mu posodi za kratko dobo denarja. Ravnateljstvo je prošnjo odbilo, ker so že vsi kopalniški gostje dolžni. V razburjenju je grozil trgovcu, da bo naznanil stvar policiji. Ravnatelj igralnice pa je odgovoril: »Policija sem jaz, moje ime je policijski komisar Bares.« — Ta slučaj krasno ilustrira madžarske družabne razmere.

* **Vlak iz jekla.** V Ameriki so že davno v navadi vozovi iz jekla. Cel vlak iz jekla pa je drdral šele nedavno po progi Filadelfija-Novi Jork. Pensilvanska železnična družba je naročila pred štirimi leti prvih sto jeklenih vagonov. Danes jih je v rabi na tej železnici 323; 306 vagonov pravkar grade in v proračunu jih je 250. V kratkem bo torej pensilvanska železnica imela 900 vagonov iz jekla.

* **Koliko korakov napravi na dan natakario?** V neki restavraciji je natakario konstatirala s pomočjo pedometra (priprave za štetje korakov), da je napravila od 10. dopoldne do 12. ponoči 58.000 korakov. Če računimo dolžino koraka 70 cm, je to daljava 40 kilometrov ali osem ur hoje. Če prištejemo še težo jedi in pijače, ki jo mora natakario raznesti, vidimo, da glede dela prav nič ne ostaja za drugimi ljudmi.

* **Kmet in gospa.** Raoul Savage, poslaniški tajnik kneževine Monako v Rimu, je več let hodil s svojo soprogo Kandido na počitnice v Santo Marijo blizu mesta Aquila. Tu je vedno stanoval pri župniku Dominiku Berardinettiju. Župnik je imel brata Leona, precej trdnega kmeta, ki je večkrat obiskal svojega brata duhovnika. Pri takih obiskih je kmet Leon večkrat prišel v dotiko s tajnikom in njegovo soprogo. Polagoma so si postali tako domači, da so si vsi štirje, to je brata Berardinettija in tajnik s svojo soprogo, bodisi si v župnišču, bodisi na stanovanju zadnjih dveh skupaj pili in igrali karte. Lepega popoldneva lanske leto so sedeli pri pijači in kartah župnik, poslaniški tajnik in njegova soproga. Naenkrat so zaropotala šipe v oknu in v sobo so se vsule krogle. Vsi trije igralci so bili takoj ranjeni. Gospa je dobila težko poškodbo na lice, tako da je ležala štiri mesece in je njen obraz za vedno skračen. Tajnik je dobil poškodbo v glavo. Ostal je sicer še pri življenju, toda njegove možganske funkcije so docela oslabilene. Župnik je dobil manjšo poškodbo na glavo in slučajno v sobi se nahajajoča mati tajnikove soproge, je dobila poškodbo na roko in na prsi. Ker je

bil takrat v sobi tudi župan, se je sprva mislilo, da se je zgodilo politično maščevanje. Toda zglasil se je kmalu izborni strelec sam, ki je izjavil, da nima njegov napad nikakega političnega namena. Napadalec ni bil nihče drugi, nego župnikov brat, Leon sam. Ko so ga aretirali, je rekel, da ga je čudno vedenje tajnikove soproge pripravilo do tega, da je streljal. Sprva je trdil, da je ljubil gospo, kot ljubi brat svojo sestro; drugačne ljubezni ni bilo med njima. Pozneje je pa možak priznal, da je bil v gospo že več let zaljubljen. Ko je enkrat občudoval njeno sliko, ga je pri tem zalotila gospa, ki mu je dala zato dolg, strasten poljub. Ko je odšla iz Sante Marije, je gospa naročila svojemu čestilcu, naj ji piše dolgo, ljubeznivo pismo v Rim, kar je kmet Leon tudi storil. Ko je tajnik naslednje leto zopet prišel v Santo Marijo, je njegova gospa spustila nekega večera zaljubljenega don Juana skozi okno v svojo sobo; od takrat naprej je vladala med njima prava ljubezen. Dočim je bila ljubezen pri kmetu čim dalje silnejša, se je zdela, kakor da bi ljubezen pri gospe tajnici tem bolj hladna postajala. Kmet je postajal vedno bolj ljubosumen, ker se mu je dozdevalo, da se gospa in njegov brat duhovnik preveč ljubeznivo pogledujeta. Ljubosumnost je kljuvala vedno huje v njegovem srcu, dokler ni končno potisnila v roko puške. — Te dni je stal kmet Leon Berardinetti pred porotnim sodiščem v Aquili. Porotniki so začudeni gledali kmeta, ki ga je koketna gospa tako spravila iz ravnotežja, da se mu je puška vsled utripanja srca kar sama sprožila. O svoji ljubezni do lepe gospe, bo kmet Leon premišljal v ječi tri leta in pol.

Za kratek čas.

Slavno uredništvo! Poročali ste, da je neki Jakob Z a r u k a n e c odnesel 100.000 kron in z lepo ženo gospodarja pobegnil v Ameriko. Prosim, zabeležite, da jaz z a l i b o g nisem identičen s tem človekom. — Jakob Z a r u k a n e c, župnik.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 16. avgusta 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Diagoni
4% majeva renta	93-60	93-80
4-2% srebrna renta	97-45	97-65
4% avstr. krona renta	93-55	93-75
4% ogr.	91-80	92—
4% kranjsko deželno posojilo	95-50	96-50
4% k. o. češke dež. banke	94—	95—
Srečke.		
Srečke iz 1. 1860 1/2	232—	238—
„ 1864	324—	329 50
„ tiske	155—	161—
„ zemeljske 1. izdaje	298—	304—
„ 2.	279 75	285 75
„ ogrske hipotečne	249—	255—
„ dun. komunalne	530—	540—
„ avstr. kreditne	525—	535—
„ ljubljanske	84—	90—
„ avstr. rdeč. križa	63 75	67 75
„ ogr.	38 25	42 25
„ bazilika	29 15	33 15
„ turške	254 75	255 75
Devizne.		
Ljubljanske kreditne banke	444—	445—
Avstr. kreditnega zavoda	664 50	665 50
Dunajske bančne družbe	547—	548—
Južne železnice	113—	114—
Državne železnice	744 25	745 25
Alpine-Montan	746—	747—
Češke sladkorne družbe	254 50	256—
Živnostenske banke	265—	266—
Valute.		
Cekini	11 36	11 39
Marke	1174 10	1176 10
Franki	95 30	95 45
Lire	94 65	94 85
Rubliji	253—	254—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910	za 50 kg	9 86
Rž za april 1911	za 50 kg	10 09
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7 43
Koruzna za avgust 1910	za 50 kg	5 62
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	5 68
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7 25

Efektiv.

5—10 vin. višje.

Pod ugodnimi pogoji prodam

vloženo skrinjo

ki je stara tristo let. — Iv. Bernik, mizaraki mojster v Ljubljani, Dunajska cesta št. 18. 107

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštenu povzelo
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejenim zavzemom
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa . . . . . K 83.116.121-11
upravnega premoženja . . . . . K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad . . . . . K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po 5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštarne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vlijudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrok.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovinci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

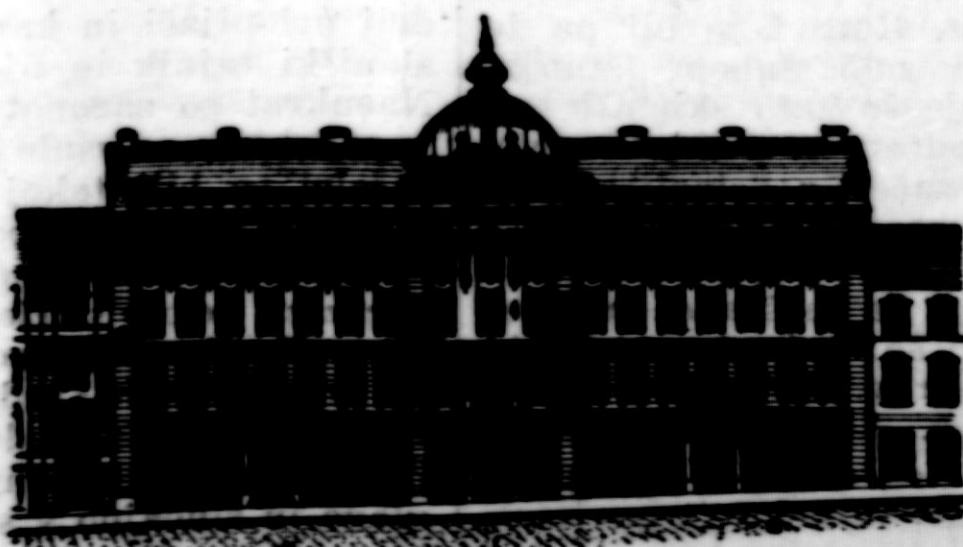
Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

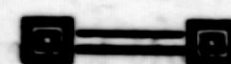
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditne društve.

4